

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudců Mgr. Bc. Jana Schneeweise a Mgr. Věry Jachurové a v právní věci

žalobkyně: **PIVOVAR HRÁDEK s.r.o.**, IČO: 243 06 096
se sídlem Družstevní I 195, Slavičín
zastoupená advokátem Mgr. Kryštofem Mannem
se sídlem Evropská 94, Praha 6

proti

žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**
sídlem Antonína Čermáka 2a, Praha 6

za účasti: Van Pur S.A.
se sídlem Rakszawa 334, Rakszawa, Polská republika
zastoupená advokátkou Mgr. Zuzanou Čabart Šimonovskou, LL.M.
se sídlem Václavské náměstí 47, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 28. 4. 2023,
č. j. O-575712/D22090211/2022/ÚPV

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správními orgány

1. Žalobkyně se žalobou domáhala částečného zrušení shora specifikovaného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“) předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „předseda

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

ÚPV), kterým byl zamítnut její rozklad a potvrzeno rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“) ze dne 19. 9. 2022, č. j. O-575712/D22034271/2022/ÚPV (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím bylo částečně vyhověno námitkám osoby zúčastněné na řízení podaným podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOZ“) proti zápisu slovní ochranné známky žalobkyně sp. zn. O-575712 ve znění „Karpát“ (dále jen „přihlašovaná OZ“) a přihláška byla zamítnuta pro následující výrobky ve třídě 32 mezinárodního třídění výrobků a služeb:

(32) černé pivo (pivo z praženého sladu), imitace piva, IPA (India Pale Ale), ječmenné víno (pivo), kvas (nealkoholický nápoj), ležák, nápoje na bázi piva, nealkoholická piva, nealkoholické nápoje s příchutí piva, nealkoholické pivo, ochucené pivo, piva obohacená minerály, piva z rukodělných pivovarů, pivní mladina, pivo, pivo bock, pivo s nízkým obsahem alkoholu, pivo saison, porter (silné černé pivo), pšeničné pivo, sladina, sladové pivo, stout (silné černé pivo), světlé pivo (svrchně kvašené), nealkoholické sladové nápoje, nealkoholický cider, chmelové výtažky na výrobu piva, chmelové výtažky pro použití při přípravě nápojů, koncentráty k přípravě nealkoholických nápojů, prášky používané při přípravě nealkoholických nápojů, sladové sirupy do nápojů, izotonické nápoje, koktejly na bázi piva, limonády, minerální vody, mošt, nealkoholické aperitivy, nealkoholické esence na výrobu nápojů, nealkoholické koktejly, nealkoholické nápoje, nealkoholické přípravky pro výrobu nápojů, perlivé vody, piva s limonádou, sirupy pro přípravu nápojů, zázvorové pivo.

Zároveň byly zamítnuty námitky osoby zúčastněné na řízení proti zápisu přihlašované OZ podle § 7 odst. 1 písm. c) zákona o ochranných známkách a přihláška byla postoupena k zápisu pro vyjmenované výrobky a služby ve třídách 16 a 21.

2. Soud ze správního spisu zjistil tyto relevantní skutečnosti:
3. Žalobkyně podala dne 9. 11. 2021 přihlášku přihlašované OZ pro výrobky ve třídách 16, 21 a 32. Proti jejímu zápisu do rejstříku ochranných známek podala osoba zúčastněná na řízení námitky s ohledem na namítané starší zapsané obrazové ochranné známky Evropské unie č.

18230106 v provedení

(dále jen „namítaná OZ č. 1“)

a č. 18229603 a v provedení:

(dále jen „namítaná

OZ č. 2“), zapsané pro výrobky ve třídě 32 podle mezinárodního třídění výrobků a služeb.

4. Úřad prvostupňovým rozhodnutím v odpovídajícím rozsahu zamítl přihlášku přihlašované OZ z důvodu podobnosti z hlediska vizuálního, fonetického, sémantického i celkového dojmu prioritně starší namítané OZ č. 1, přičemž ve vztahu k výrobkům ve třídě 32 mezinárodního třídění výrobků a služeb existuje pravděpodobnost záměny (namítaná OZ

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

č. 2 je přitom zapsána pro stejný seznam výrobků, a tudíž posuzování pravděpodobnosti záměny ve vztahu k napadenému označení v jejím případě nebylo nezbytné, neboť výsledek posouzení námitek by zůstal nezměněn).

5. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně rozklad, který byl zamítnut napadeným rozhodnutím. V jeho odůvodnění předseda ÚPV uvedl, že namítané OZ jsou ve vztahu k přihlašované OZ starší. Následně se zabýval hodnocením podobnosti porovnávaných označení z jednotlivých hledisek.
6. Stran sémantického hlediska uvedl, že většina průměrných spotřebitelů nezná polský jazyk, ale výraz „Karpackie“ jim bude asociovat pohoří Karpaty. Přečtou si a vysloví zejména dominantní prvek namítané OZ č. 1 „Karpackie“, neboť je největší a umístěný ve středu. To jim připomene slovo „karpatské“, protože rozpoznají základ slova „karpa(t)“ a pohoří na východě České republiky. Nemusí sice vědět, že „Karpackie“ je polské slovo odpovídající českému „karpatské“, ale podvědomě s ohledem na koncovku „-ckie“ vnímá, že jde o slovo z některého slovanského jazyka, které mu připomene název uvedeného pohoří. K tomu přispívá i obrazový prvek (byť méně výrazný) umístěný nad slovním prvkem, který je tvořen siluetou hor. Srovnávaná označení jsou tedy ve větší míře významově podobná, neboť obě odkazují na pohoří Karpaty. Ostatní prvky namítané OZ č. 1 jsou jen dekorativní nebo popisné.
7. K vizuálnímu hledisku podotkl, že Úřad správně rozebral vzhled jednotlivých prvků a popsal, jak působí na průměrného spotřebitele. Dominantní je slovní prvek „Karpackie“. Ostatní prvky budou vnímány jako doplňkové. Shodná písmena na počátku způsobují jejich podobný vzhled, jenž nijak významně nepotlačuje rozdíl v druhých částech obou prvků. Spotřebitel si povšimne nejen shodného začátku slovních prvků, ale také vizuálně rozdílných písmen i jejich počtu v druhých částech. Nemá přitom většinou možnost porovnat označení vedle sebe, ale musí se spolehnout na obraz uchovaný v paměti, přesné zakončení si nemusí pamatovat. Spotřebitelé obvykle soustředí vyšší pozornost na počáteční části označení. Slovní prvky jsou vizuálně podobné a mají navíc i shodný význam. Porovnávaná označení jsou vizuálně podobná.
8. Pokud jde o fonetické hledisko, předseda ÚPV přisvědčil žalobkyni, že poslední hláska „t“ při vyslovení „karpat“ zazní zřetelně. Podstatná je však zvuková shoda v počáteční části „karpa“. Nosný slovní prvek namítané OZ č. 1 je sice delší než přihlašovaná OZ, v češtině se však přízvuk váže na první slabiku a signalizuje slovní hranici. Nejsilněji tedy zní začátek slova. Průměrný spotřebitel si i přes odlišnou koncovku uvědomí významovou souvislost slova „karpackie“ s pohořím Karpaty. Porovnávaná označení tedy jsou foneticky podobná v nižší míře.
9. Přihlašovaná OZ je tedy ze všech tří hledisek v nějaké míře s namítanou OZ č. 1 podobná. Srovnávaná označení odkazují na stejnou zeměpisnou lokalitu a zanechávají podobný celkový dojem. Existuje zde pravděpodobnost záměny. Namítaná OZ č. 1 nevylučuje zápis dalších ochranných známek odkazujících na Karpaty, avšak uplatní-li osoba zúčastněná na řízení svá práva, bude nutno zkoumat možnost záměny. Ta nyní vyloučena není. Monopolizace slovních či obrazových prvků je podstatou známkového práva. Dominantní slovní prvek namítané OZ č. 1 je sice tvořen zeměpisným údajem, avšak pohoří Karpaty nemá vztah k výrobkům ve třídě 32. Nejde ani o označení používané v obchodě k určení zeměpisného původu. Daný slovní prvek má běžnou rozlišovací způsobilost a porovnávaná

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

označení odkazují na stejnou lokalitu. Namítaná OZ č. 1 je však starší. Byla shledána nejen podobnost označení, ale i shodnost a podobnost výrobků. Mezi porovnávanými označeními je závadná podobnost.

II. Obsah žaloby

10. Žalobkyně v **prvním žalobním bodě** ve vztahu k vizuálnímu hledisku namítla, že úvahy předsedy ÚPV jsou v rozporu s principem vnímání zaměnitelnosti z pohledu průměrného spotřebitele. Ten nevnímá označení technickým způsobem, ale i podvědomě s přihlédnutím k významu jednotlivých slov. Závěr o zaměnitelné podobnosti je puntičkářský a nezohledňuje komplexní vnímání zobrazení spotřebitelem. Jako by byla automaticky dána zaměnitelnost takových slov jako „myška“ a „myčka“ jen proto, že se liší pouze jedním znakem a běžný spotřebitel by si nemusel všimnout rozdílu. Vizuální odlišnost slovních prvků je zřejmá na první pohled.
11. Ohledně fonetického hlediska žalobkyně v **druhém žalobním bodě** nesouhlasila se závěrem, že závěrečná hláska „t“ je pro sluchový vjem nevýrazná a přeslechnutelná. Jedná se o výraznou neznělou souhlásku, která se v běžné řeči „nepolyká“. V případě přeslechnutí by byla zdůrazněna odlišnost srovnávaných označení. Slovo „karpackie“ je foneticky výrazně delší, znělejší a bohatší, rozdíly jsou dostatečně významné.
12. Pokud jde o sémantické hledisko, žalobkyně v **třetím žalobním bodě** uvedla, že běžný spotřebitel neovládající polský jazyk vůbec nemusí vnímat, že slovo „karpackie“ odkazuje na pohoří Karpaty. Běžného spotřebitele „zmate“ písmeno „c“, které je specifikem polského jazyka i oproti ostatním slovanským jazykům, takže asociace s Karpaty není automatická. To platí i pro fonetický vjem, jelikož v polštině se slovo vyslovuje „kar-packje“. Karpaty jsou evropským pohořím nacházejícím se na území osmi států. Registrací ochranné známky se slovním prvkem odkazujícím na Karpaty nemůže být další označení odkazující na Karpaty ze zápisu vyloučeno.
13. Dle **čtvrtého žalobního bodu** neexistuje pravděpodobnost záměny na straně spotřebitelské veřejnosti z důvodu shodnosti či podobnosti porovnávaných označení nebo podobnosti výrobků, na něž se vztahují, ani pravděpodobnost asociace s namítanou OZ č. 1. Přihlašovaná OZ nezasahuje do práv osoby zúčastněné na řízení.

III. Vyjádření žalovaného

14. Žalovaný soudu navrhl zamítnutí žaloby. K vizuálnímu hledisku uvedl, že posouzení významu slovních prvků je předmětem posouzení sémantického hlediska, které bylo podrobně provedeno. Následně konstatoval, že žalobní námitky jsou obdobné rozkladovým a uvedl, že významové rozdíly mohou působit proti shledané vizuální a fonetické podobnosti pouze tehdy, pokud alespoň jedno z označení má jasný a specifický význam, a druhé označení má význam jiný či nemá žádný. V posuzovaném případě byla zjištěna podobnost z hlediska významového ve vyšším stupni. Bez ohledu na výslovnost neznělé souhlásky „t“ na konci slova „karpat“ je fonetická podobnost porovnávaných označení v nižším stupni odůvodněna zvukovou shodou na začátku slovního prvku. Tato shoda nemůže být převážena odlišnou délkou označení ani odlišnou koncovou částí slovního prvku namítané OZ č. 1. Pro posouzení asociace s pohořím Karpaty je primární začátek slovního prvku, resp. jeho podstatná část. Nelze očekávat, že by většina relevantních spotřebitelů znala polský jazyk, avšak k tomu, aby se průměrnému spotřebiteli v případě přihlašované OZ vybavil výraz „karpatský“ či pohoří Karpaty, není jeho znalost třeba. Slovo „Karpackie“

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

spotřebiteli s ohledem na shodný začátek připomene české slovo „karpatský“, popř. „Karpaty“ a tento nebude zkoumat, zda jde o výraz z polštiny a zda písmeno „c“ odlišuje polský výraz pro „karpatský“ od jiných slovanských jazyků.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

15. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, a to v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí [§ 75 odst. s. ř. s.].
16. Při rozhodování o žalobě soud vycházel zejména z následující právní úpravy:
17. Podle § 7 odst. 1 písm. b) ZOZ přihlašované označení se nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen „námitky“) vlastníkem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou.
18. Soud předně považuje za nutné uvést, že osoba na zúčastněná na řízení sice v řízení řádně uplatnila svá práva, k věci samé se však v průběhu soudního řízení nevyjádřila.
19. Soud předesílá, že se v plném rozsahu ztotožnil se všemi klíčovými závěry žalovaného, na nichž je napadené rozhodnutí zbudováno. Sdílí tedy názor žalovaného, že přihlašovaná OZ je podobná namítaným OZ č. 1 a č. 2 a že výrobky, na něž se vztahuje, se shodují s výrobky chráněnými namítanými OZ, což má za následek pravděpodobnost záměny těchto označení na straně spotřebitelské veřejnosti. Tato skutečnost je důvodem relativní zápisné nezpůsobilosti zápisu přihlašované OZ do rejstříku ochranných známek podle § 7 odst. 1 písm. b) ZOZ a současně důvodem, pro který předseda ÚPV v námitkovém řízení v souladu s tímž zákonným ustanovením návrh na zápis přihlašované OZ ve shora vymezeném rozsahu zamítl.
20. Z § 7 odst. 1 písm. b) ZOZ vyplývá, že vlastník starší ochranné známky může zabránit zápisu přihlašované ochranné známky do rejstříku ochranných známek, pokud (i.) starší ochranná známka je shodná anebo podobná s přihlašovanou ochrannou známkou; (ii.) starší ochranná známka je zapsána pro shodné nebo podobné výrobky s přihlašovanou ochrannou známkou; (iii.) existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti, přičemž za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou. Z ustálené judikatury SDEU a NSS přitom plyne, že posuzování podobnosti porovnávaných označení podle § 7 odst. 1 písm. b) ZOZ se řídí následujícími principy:
21. Pravděpodobnost záměny je nutno zkoumat vždy ve vztahu k vjemu průměrného spotřebitele, a to z hlediska vizuálního, fonetického a sémantického. Při hodnocení schopnosti individualizovat zboží z určitého obchodního zdroje je nutno mít na zřeteli, že spotřebitel zpravidla nemá možnost vzájemně porovnat více označení či výrobků, že porovnává s obrazem v paměti či dřívějším sluchovým vjemem, že má průměrnou paměť a průměrný smysl pro detail (viz rozsudek NSS ze dne 24. 10. 2008, č. j. 4 As 31/2008–153 nebo rozsudek SDEU ze dne 11.11.1997 ve věci C-251/95, SABEL, bod 23).
22. Nebezpečí záměny musí být posuzováno z globálního pohledu. Vizuální, fonetická nebo sémantická podobnost kolidujících označení tedy musí být založena na posouzení celkového

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

dojmu, kterým tato označení působí, s přihlédnutím zejména k jejich rozlišovacím a dominantním prvkům. Průměrný spotřebitel totiž obvykle vnímá ochrannou známku jako celek a nezkoumá její jednotlivé detaily (srov. rozsudek SDEU ze dne 11. 11. 1997 ve věci C-251/95, **SABEL**, ze dne 22. 6. 1999 ve věci C-342/97, **Lloyd Schuhfabrik Meyer** či ze dne 28. 4. 2004 ve věci C-3/03, **Matratzen Concord v. OHIM**).

23. Přestože průměrný spotřebitel vnímá obvykle ochrannou známku jako celek a nezabývá se jejími jednotlivými detaily, nemění to nic na tom, že si při vnímání slovního označení rozloží toto označení na slovní prvky, které mu naznačují konkrétní význam nebo které se podobají slovům, která zná [srov. rozsudek Tribunálu ze dne 6. 10. 2004 ve věci T-356/02 - **Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG v. Office for Harmonisation in the Internal Market (VITAKRAFT)**, bod 51, nebo rozsudek Tribunálu ze dne 13. 2. 2007 ve věci T-256/04 - **Mundipharma AG v. European Union Intellectual Property Office (RESPICUR)**, bod 57].
24. Průměrný spotřebitel obvykle přikládá větší význam počáteční části slov než částem následujícím [srov. rozsudek Tribunálu ze dne 17. 3. 2004 ve spojené věci T-183/02 a T-184/02, **El Corte Inglés, SA v. European Union Intellectual Property Office (MUNDICOR)**, bod 81 a 83 nebo rozsudek Tribunálu ze dne 16. 3. 2005 ve věci T-112/02, **L'Oréal SA v. European Union Intellectual Property Office (FLEXI AIR)**, bod 64 a 65], byť tato úvaha neplatí ve všech případech [v tomto smyslu viz např. rozsudek Tribunálu ze dne 14. 10. 2003 ve věci T-292/01, **Phillips-Van Heusen Corp. v. Office for Harmonisation in the Internal Market**, bod 50 či rozsudek NSS ze dne 16. 7. 2009, č. j. 7 As 24/2009-142)].
25. Slovní prvky mají, pokud jde o celkový dojem, jímž to které označení působí, v zásadě větší důležitost než prvky obrazové, protože průměrný spotřebitel si je snáze zapamatuje a snadněji odkáže na daný výrobek či službu uvedením slova (slovního prvku) než popisem obrazového prvku označení (viz rozsudek Tribunálu T-104/01 ve věci **Fifties**, bod 47).
26. Ochranné známky musí být srovnávány v podobě, v jaké jsou přihlášeny a v jaké požívají ochrany. To znamená, že registrované ochranné známky jsou srovnávány v podobě, jak byly zaregistrovány, přičemž je irelevantní podoba skutečného či možného užití chráněného označení (viz rozsudek Tribunálu ze dne 15. 4. 2010 ve věci T-488/07, **Cabel Hall Citrus v. OHIM**).
27. Vyšší míra podobnosti ochranných známek může kompenzovat nižší míru podobnosti výrobků či služeb a naopak (tzv. kompenzační princip plynoucí z rozhodnutí SDEU ze dne 29. 9. 1998 ve věci C-39/97, **Canon**, viz též rozhodnutí Tribunálu ze dne 14. 12. 2006 ve spojených věcech T-81/03, T-82/03, T-103/03, **Mast-Jägermeister** či rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2008, čj. 9 As 59/2007-141 a ze dne 13. 2. 2014, čj. 6 As 32/2013-46).
28. V první žalobní námitce žalobkyně rozporovala závěry správních orgánů obou stupňů ve vztahu k posouzení **vizuálního hlediska**. Správní orgány konstatovaly, že se přihlašovaná OZ a namítaná OZ č. 1 shodují v prvních pěti znacích, tj. na začátku, který je průměrným spotřebitelem vnímán s větší pozorností, zatímco rozdílná písmena, tj. „t“ u přihlašované OZ proti čtyřem písmenům „ckie“ u namítané OZ č. 1, jsou obsažena až ve druhé části slovních prvků. Shodná písmena „Karpa“ umístěná na počátku porovnávaných označení způsobují jejich podobný vizuální vzhled, jenž nijak významně nepotlačuje rozdíl v druhých částech obou slovních prvků. Předseda ÚPV také konstatoval, že při současném pohledu na

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

porovnávání označení si spotřebitel povšimne nejen shodného začátku slovních prvků, ale také vizuálně rozdílných písmen i jejich počtu v druhých částech dotčených slov (zaznamenaná jejich různou délkou). S odkazem na již shora zmíněnou judikaturu SDEU vzal v úvahu také skutečnost, že spotřebitel zpravidla nemá možnost porovnat více ochranných známek vedle sebe, ale musí se spolehnout na obraz, který má uchován v paměti (srov. rozsudek SDEU ze dne 22. 6. 1999, sp. zn. C-342/97 *Lloyd Schuhfabrik Meyer*). Průměrný spotřebitel si tak dle žalovaného pravděpodobně neuvedomí rozdíl v koncové části přihlašované OZ a dominantního slovního prvku namítané OZ č. 1, neboť si přesné znění slovního prvku „Karpackie“, resp. jeho koncovou část, nemusí přesně zapamatovat (srov. rozsudek Tribunálu ze dne 16. 3. 2005 ve věci T-112/03, *L'Oréal SA v. OHIM* nebo již shora uvedený rozsudek Tribunálu ve spojených věcech T-183/02, T-184/02 *El Corte Inglés, SA v. OHIM*). Podle těchto rozhodnutí případnou podobnost slovních prvků porovnávaných označení umocňuje například skutečnost, že se daná označení kromě koncovky skládají ze stejných písmen ve stejném pořadí, že je namítaná ochranná známka celá obsažena v přihlašované ochranné známce, nebo že se totožná část porovnávaných označení nachází v počáteční části těchto označení, na kterou klade průměrný spotřebitel větší důraz. Nyní porovnáváná označení splňují dvě ze tří právě uvedených kritérií, neboť se skládají kromě koncové části slova ze stejných písmen ve stejném pořadí „karpa“, přičemž jejich totožná část se nachází v počáteční části označení, které průměrný spotřebitel obvykle přikládá větší význam. Soud proto nesouhlasí s tvrzením žalobkyně, že vizuální odlišnost slovních prvků je zřejmá na první pohled. Předseda ÚPV správně konstatoval, že z pohledu průměrného spotřebitele jsou srovnávané slovní prvky vizuálně podobné a tuto podobnost dále umocňuje jejich shodný význam, který v obou případech odkazuje na pohoří Karpaty. V tom spočívá jednoznačný rozdíl oproti žalobkyni namítaným slovům „myška“ a „myčka“, které jsou sice vizuálně podobné, ale diametrálně se liší svým obsahem. U porovnávaných označení však tato zřejmá odlišnost absentuje, neboť obě označení odkazují na totéž významné evropské pohoří. Pokud jde o posouzení sémantického hlediska, soud dále odkazuje na vypořádání třetího žalobního bodu. První žalobní námitku tedy soud důvodnou neshledal a shoduje se se závěry správních orgánů, že porovnáváná označení jsou z vizuálního hlediska podobná.

29. Ve druhém žalobním bodě žalobkyně zpochybnila správnost posouzení **fonetického hlediska** ze strany správních orgánů. Podle žalobkyně je „t“ výraznou neznělou souhláskou, která se nepolyká a při přeslechnutí by zdůraznila odlišnost srovnávaných označení. Předseda ÚPV dal žalobkyni v napadeném rozhodnutí částečně za pravdu v tom, že přeslechnutí poslední hlásky „t“ není v případě přihlašované OZ ve znění „Karpat“ příliš pravděpodobné. Za podstatnou však správní orgány obou stupňů označily zvukovou shodu v počáteční části „karpa“, která tvoří většinu přihlašované OZ vyslovované „karpat“ a podstatnou část slovního prvku namítané OZ č. 1, kterou většina relevantní spotřebitelské veřejnosti pravděpodobně vysloví „karpackije“, případně „karpackie“. Předseda ÚPV uznal, že slovní prvek namítané OZ č. 1 je delší, ale současně správně zdůraznil, že v češtině je akcent pevný, váže se na první slabiku slova a má funkci signalizovat slovní hranici. Nejsilněji tedy zazní začátek slova, který je v případě porovnávaných označení totožný. Předseda ÚPV tedy potvrdil závěr Úřadu o fonetické podobnosti porovnávaných označení nižšího stupně s ohledem na zvukovou shodnost začátku slovních prvků. Soud se s uvedeným posouzením správních orgánů ztotožňuje a konstatuje, že ačkoliv je první část slovních prvků porovnávaných označení totožná a vyslovuje se stejně, působí druhá část slovního prvku namítané OZ č. 1 „-ckije“ dostatečně odlišně na to, aby byla shledána fonetická podobnost pouze v nižším stupni. S tvrzením žalobkyně, že rozdíly (v délce,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

znělosti a bohatosti) jsou natolik výrazné, aby měly za následek nepodobnost porovnávaných označení, se však ztotožnit nelze. Předseda ÚPV v tomto směru správně akcentoval totožnost slovního prvku „karpa“, který je pro posouzení fonetické podobnosti zásadní a tvoří (až na poslední hlásku „t“) téměř celou přihlašovanou OZ. Soud je ve shodě s předsedou ÚPV toho názoru, že fonetická podobnost porovnávaných označení je dána, byť v nižším stupni. Rozdílná koncová část namítané OZ č. 1 „-ckije“ není způsobila uvedený závěr zvrátit. Ani námitky obsažené v druhém žalobním bodě tedy soud důvodnými neshledal.

30. Ve třetím žalobním bodě žalobkyně zpochybnila závěry správních orgánů ve vztahu k posouzení **sémantického hlediska**. Předseda ÚPV v odůvodnění napadeného rozhodnutí přisvědčil závěru Úřadu, že většina průměrných spotřebitelů nedisponuje znalostí polského jazyka, přesto jim však bude výraz „Karpacie“ asociovat pohoří Karpaty. Je tomu tak z důvodu, že spotřebitel si v duchu přečte a vysloví slovní prvky namítané OZ č. 1, zejména uvedený dominantní prvek, který přečte jako „karpackije“ nebo „karpacie“, což mu připomene české slovo „karpatské“. Rozpozná totiž minimálně základ slova „karpa(t)“, což mu připomene pohoří Karpaty. Soud se s uvedeným posouzením ztotožňuje a konstatuje, že Karpaty jsou jedním z nejznámějších a nejvýznamnějších evropských pohoří, které ostatně zasahuje také na území České republiky, a je tedy široké české veřejnosti dobře známo. Stejně jako předseda ÚPV, ani soud se neztotožňuje s tvrzením žalobkyně, že si průměrný spotřebitel namítanou OZ č. 1 s pohořím Karpaty nespojí vzhledem k písmeni „c“ obsaženému ve výrazu „Karpacie“. Spotřebitel jistě nemusí přesně vědět, že se jedná o polský ekvivalent slova „Karpatské“, vzhledem ke koncovce slova a jazykové blízkosti češtiny a polštiny jako dvou slovanských jazyků však bude vnímat, že se jedná o slovo polské, resp. o slovo náležející do jednoho ze slovanských jazyků. S ohledem na tuto skutečnost a na obrazový prvek tvořený siluetou hor, který, byť je méně výrazný, je součástí namítané OZ č. 1, bude spotřebiteli slovo „Karpacie“ nepochybně evokovat již zmiňované pohoří Karpaty. Také soud tedy dospěl k závěru, že porovnávaná označení jsou si významově podobná, a to ve vyšší míře, protože obě odkazují na totožné pohoří - Karpaty. Ani třetí námitku žalobkyně proto soud důvodnou neshledal.
31. S ohledem na vše shora uvedené nemůže být důvodný ani čtvrtý žalobní bod. Jak je zřejmé z posouzení prvních tří žalobních bodů, soud rovněž shledal mezi porovnávanými označeními závažnou podobnost. Porovnávaná označení jsou sémanticky a vizuálně podobná ve vyšším stupni, foneticky jsou podobná v nižším stupni a zejména s ohledem na shodu v části slovních prvků a totožné geografické místo, na které odkazují (pohoří Karpaty) mohou vyvolávat podobný celkový dojem. Se zřetelem k tomu, že žalobkyně nezpochybňovala závěry týkající se shodnosti okruhu výrobků a vymezení relevantní spotřebitelské veřejnosti, tak předseda ÚPV dle náhledu soudu správně uzavřel, že přihlašovaná OZ vyvolává nebezpečí asociace s namítanými OZ č. 1 a 2, a tedy i nebezpečí záměny, neboť v důsledku podobnosti označení a shodnosti výrobků a shodného okruhu relevantní spotřebitelské veřejnosti hrozí, že spotřebitel mylně spojí produkt označený přihlašovanou OZ s osobou zúčastněnou na řízení.
32. Pouze obiter dictum soud podotýká, že předseda ÚPV plně respektoval také zásadu, že pravděpodobnost záměny kolidujících označení je nutno zkoumat ve vztahu k vjemu průměrného spotřebitele. Úřad a taktéž předseda ÚPV při rozhodování v daných věcech vzali v potaz, že s ohledem na druh přihlašovaných/chráněných výrobků bude pozornost průměrného spotřebitele běžná.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

33. Soud tedy dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. prvním výrokem rozsudku zamítl. Za splnění podmínek § 51 odst. 1 s.ř.s. soud o věci samé rozhodl bez nařízení ústního jednání.
34. Žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud proto ve druhém výroku tohoto rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
35. Soud neuložil osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jí mohl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Proto v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. ve třetím výroku rozsudku rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. června 2024

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu